

**Predmet C-416/22****Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.  
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

21. lipnja 2022.

**Sud koji je uputio zahtjev:**

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Arbitražni porezni sud (Centar za upravnu arbitražu – CAAD), Portugal)

**Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:**

20. lipnja 2022.

**Tužitelj:**

EDP – Energias de Portugal, S.A.

**Tuženik:**

Autoridade Tributária e Aduaneira

**Predmet glavnog postupka**

U ovom se sporu nastoji razjasniti treba li, u smislu sudske prakse Suda i u području neobračunavanja *Imposta do Selo* (administrativne pristojbe) na transakcije i. ponude za kupnju obveznica u gotovini, ii. izdavanja obveznica i iii. javne ponude za upis dionica, te transakcije smatrati „općim transakcijama”, zbog čega su izrazom „formalnosti koje su [...] vezane” (iz članka 5. stavka 2. točke (b) Direktive Vijeća 2008/7/EZ od 12. veljače 2008.) uz te transakcije prikupljanja kapitala obuhvaćene usluge financijskog posredovanja ugovorene za te transakcije i treba li, prema tome, smatrati da su takve usluge isključene iz obveze plaćanja administrativnih pristojbi predviđene u nacionalnom pravu.

**Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku**

Tumačenje prava Unije, konkretno, članka 5. stavka 2. točke (b) Direktive Vijeća 2008/7/EZ od 12. veljače 2008. o neizravnim porezima na prikupljanje kapitala (SL 2008., L 46, str. 11.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 159.) – Članak 267. točka (b) UFEU-a

## Prethodna pitanja

1. Treba li transakcije i. ponude za kupnju obveznica u gotovini, ii. izdavanja obveznica i iii. javne ponude za upis dionica smatrati „općim transakcijama” u smislu sudske prakse Suda koja proizlazi iz presuda donesenih u predmetima Isabelle Gielen (C-299/13) i Air Berlin (C-573/16)?
2. Treba li izraz „**formalnosti koje su uz to vezane**”, sadržan u članku 5. stavku 2. točki (b) Direktive Vijeća 2008/7/EZ od 12. veljače 2008., tumačiti na način da obuhvaća usluge financijskog posredovanja koje su ugovorene popratno uz transakcije i. ponude za kupnju obveznica u gotovini, ii. izdavanja obveznica i iii. javne ponude za upis dionica?
3. Može li se članak 5. stavak 2. točka (b) Direktive Vijeća 2008/7/EZ od 12. veljače 2008. tumačiti na način da mu se protivi to da se administrativne pristojbe obračunavaju na naknade za usluge financijskog posredovanja koje pruža banka i koje se odnose na i. otkup dužničkih instrumenata, ii. izdavanje i stavljanje na tržište utrživih vrijednosnih papira i iii. povećanje kapitala na temelju javne ponude za upis izdanih dionica, pri čemu takve usluge uključuju obvezu pronalaska ulagatelja i stupanja u kontakt s njima radi distribucije vrijednosnih papira, zaprimanja naloga za upis ili kupnju i, u nekim slučajevima, kupnje vrijednosnih papira koji su predmet ponude?
4. Treba li na prethodno navedena pitanja odgovoriti drukčije ovisno o tome je li pružanje financijskih usluga propisano zakonom ili fakultativno?

## Navedene odredbe prava Unije

Direktiva Vijeća 2008/7/EZ od 12. veljače 2008. o neizravnim porezima na prikupljanje kapitala, osobito članak 5. stavak 2. točka (b) i članak 6. stavak 1. točka (a).

## Navedene odredbe nacionalnog prava

Članak 1. stavak 1. i članak 4. stavak 2. točka (c) Códiga do Imposto do Selo (Zakonik o administrativnim pristojbama; u daljnjem tekstu: CIS).

Točka 17.3.4. Tabele Geral do Imposto do Selo (Opća tarifa administrativnih pristojbi; u daljnjem tekstu: TGIS), koja je priložena CIS-u.

## Sažet prikaz činjenica i glavnog postupka

1. Tužitelj je trgovačko društvo sa sjedištem na nacionalnom državnom području, a njegova je djelatnost promicanje, jačanje te izravno ili neizravno upravljanje poduzećima i aktivnostima u području energetskog sektora, na nacionalnoj i na

međunarodnoj razini, kako bi osigurao rast i poboljšanje poslovanja svih društava iz svoje grupe.

- 2 Tužitelj se smatra „poreznim obveznikom od velikog gospodarskog i poreznog značaja” u smislu članka 68-B Leia Geral Tributária (Opći porezni zakon).
- 3 Tužitelj je za porezna razdoblja 2019. i 2020. obračunao administrativne pristojbe u ukupnom iznosu od 1 383 137,62 eura, u skladu s odredbama točke 17.3.4. TGIS-a, na vrijednost naknada koje je platio rezidentnim i nerezidentnim kreditnim institucijama za usluge posredovanja koje su mu one pružile u pogledu transakcija ponude za kupnju obveznica u gotovini, transakcija stavljanja na tržište i upisa novih obveznica izdanih tijekom tih poreznih razdoblja i povećanja kapitala na temelju javne ponude za upis. U točki 17.3.4. TGIS-a predviđa se primjena stope od 4 % za „ostale naknade i protučinidbe za financijske usluge”.
- 4 Tužitelj je u više navrata samostalno obračunao administrativne pristojbe.
- 5 Kao prvo, u konkretnom slučaju transakcije ponude tužitelja da u gotovini kupi obveznice koje je izdalo društvo iz njegove grupe (Grupo EDP), tužitelj je ponudio da će pristati na otkup vrijednosnih papira koji čine dug, a koje je to društvo izdalo odgovarajućim imateljima obveznica. Cilj ponude bio je, konkretno, optimizirati EDP-ov portfelj financijskih obveza.
- 6 U okviru te transakcije tužitelj je s kreditnim institucijama sklopio ugovor o pružanju usluga financijskog posredovanja (*Dealer Manager Agreement*), kojim su se one obvezale, među ostalim, pružati usluge pronalaska i stupanja u kontakt s vlasnicima predmetnih obveznica, kojima su prenosile tužiteljevu ponudu za kupnju.
- 7 Za pružanje tih usluga tužitelj je platio naknade, čiji je iznos indeksiran s obzirom na broj obveznica koje su stvarno kupljene u ponudi, i administrativne pristojbe, koje je tužitelj obračunao samostalno.
- 8 Kao drugo, u konkretnom slučaju transakcije izdavanja obveznica, tužitelj je s nekoliko nerezidentnih banaka (*Deal Managers*) sklopio ugovor o stavljanju na tržište i upisu obveznica koje je izdao.
- 9 Tim su se ugovorom *Deal Managers* obvezali, konkretno, upisati i izravno kupiti izdane obveznice ili, umjesto toga, uložiti napore u istraživanje tržišta kako bi pronašli kupca za djelomični ili potpuni upis izdanih obveznica. Tužitelj je kao protučinidbu platio naknade za posredovanje u iznosu jednakom indeksiranom postotku iznosa izvršenog izdavanja. Na iznos naknada obračunane su administrativne pristojbe, koje je platio tužitelj.
- 10 Kao treće, u konkretnom slučaju ugovora o stavljanju na tržište i upisu vrijednosnih papira koji čine njegov temeljni kapital, tužitelj je izvršio odgovarajuću transakciju sa skupom nerezidentnih banaka.

- 11 Cilj te transakcije povećanja kapitala bio je prikupljanje kapitala potrebnog kako bi EDP mogao financirati konkretnu kupnju 100 % udjela na tržištu energije iz obnovljivih izvora od drugog društva.
- 12 Osim što su tužitelju pružile pomoć pri utvrđivanju cijene javne ponude za upis predmetnih vrijednosnih papira, banke uključene u transakciju također su pružile usluge trgovanja u pogledu upisa predmetne ponude koji bi obavili potencijalni ulagatelji. Tužitelj je kao protučinidbu platio naknade za posredovanje. Na naknade su obračunane administrativne pristojbe, koje je platio tužitelj.
- 13 Obračuni poreza iz prethodnih točaka izvršeni su u razdoblju od siječnja do ožujka 2019., u siječnju 2020., u razdoblju od ožujka do lipnja 2020. te u kolovozu i rujnu 2020.
- 14 Tužitelj je 15. veljače 2021. podnio remonstrativni pravni lijek protiv samostalnog obračuna administrativnih pristojbi, u ukupnom iznosu od 1 383 137,62 eura, koji se odnosi na administrativne pristojbe koje je tužitelj platio na ime naknada rezidentnim i nerezidentnim kreditnim institucijama za financijske usluge pružene u okviru transakcija ponude za kupnju obveznica u gotovini, izdavanja obveznica i povećanja kapitala, navedenih u prethodnim točkama. Obračuni su izvršeni u skladu s odredbama točke 17.3.4. TGIS-a.
- 15 U navedenom remonstrativnom pravnom lijeku tužitelj je zahtijevao poništenje predmetnih obračuna i posljedični povrat plaćenog poreza, kao i zatezne kamate na navedeni iznos.
- 16 Dopisom od 27. svibnja 2021. tužitelj je obaviješten da se njegov remonstrativni pravni lijek planira odbiti i da ima pravo na sudjelovanje u donošenju odluke u obliku prethodnog saslušanja, ali on to pravo nije iskoristio.
- 17 Dopisom od 13. srpnja 2021. tužitelj je obaviješten da je tog dana donesena odluka kojom se remonstrativni pravni lijek odbija. U toj je odluci zaključeno da je ukupni iznos duga 1 303 137,62 eura, što se odnosi na porezna razdoblja 2019. i 2020., jer ispitivane naknade kumulativno ispunjavaju objektivne i subjektivne zahtjeve predviđene u točki 17.3.4. TGIS-a, i da stoga podliježu administrativnim pristojbama na temelju odredbi članka 1. stavka 1. CIRC-a, tako da nije utvrđena nikakva nezakonitost.
- 18 Tužitelj je 12. listopada 2021. sudu koji je uputio zahtjev, Tribunalu Arbitral Tributário (Arbitražni porezni sud, Portugal), podnio zahtjev za arbitražni postupak koji se pred njim vodi. Tuženik je Autoridade Tributária e Aduaneira (Porezna i carinska uprava, Portugal).
- 19 Tužitelj želi da se sud koji je uputio zahtjev izjasni o odluci kojom se odbija remonstrativni pravni lijek i o zakonitosti spornih obračuna poreza te zahtijeva da se donesena odluka o odbijanju i pripadajući obračuni administrativnih pristojbi proglaše nezakonitima i ponište jer se njima povređuje pravo Unije te, osim toga,

da mu se vrate neosnovano plaćeni iznosi, uz sve ostale pravne posljedice, a osobito plaćanje zateznih kamata.

- 20 Osim toga, tužitelj je od suda koji je uputio zahtjev zatražio i upućivanje zahtjeva za prethodnu odluku u slučaju da se dvojbe ne otklone.
- 21 Tuženik je 4. veljače 2022. podnio odgovor na tužbu u kojem je zatražio da se zahtjev za arbitražni postupak odbaci kao nedopušten i da ga se u potpunosti izuzme od izvršenja zahtjeva.

### **Ključni argumenti stranaka glavnog postupka**

#### *Tužiteljevi argumenti*

- 22 Tužitelj smatra da se obračuni administrativne pristojbe koji su izvršeni u skladu s točkom 17.3.4. TGIS-a, a kojima se oporezuju naknade plaćene različitim bankama koje su bile posrednici u predmetnim transakcijama, protive odredbama Direktive 2008/7/EZ jer su takve naknade formalnosti koje su vezane uz transakcije koje ne bi trebale podlijevati neizravnom oporezivanju, s obzirom na to da se oporezivanjem navedenih transakcija ograničava gospodarski razvoj i pristup financijskim sredstvima potrebnim za prikupljanje kapitala.
- 23 Tužitelj tvrdi da je za uslugama financijskog posredovanja za koje je platio naknade posegnuo zbog svoje potrebe za financiranjem.
- 24 Te su naknade plaćene kao protučinidba za usluge koje su ugovorene isključivo u odnosu na (glavne) transakcije ponude za kupnju obveznica, izdavanja obveznica i povećanja kapitala koje je izvršio tužitelj. Stoga je očito da izvršene transakcije posredovanja nisu same sebi svrha jer u potpunosti ovise o glavnim transakcijama čiji su dio.
- 25 Prema tome, budući da je riječ o formalnostima koje su vezane [uz određene transakcije] u smislu prava Unije, sporne naknade ne podliježu administrativnim pristojbama.
- 26 Međutim, člankom 1. stavkom 1. CIS-a određuje se da administrativnim pristojbama „podliježu svi akti, ugovori, dokumenti, vrijednosni papiri, [komercijalni] zapisi i drugi pravni događaji ili situacije predviđene [TGIS-om], uključujući prijenose imovine bez naknade”, a točkom 17.1. TGIS-a predviđa se da se te pristojbe obračunavaju na upotrebu kredita nakon njegova odobrenja, drugim riječima, financiranje općenito podliježe plaćanju tih pristojbi.
- 27 Prema tužiteljevu mišljenju, u točki 17.3.4. TGIS-a utvrđuje se da se administrativne pristojbe obračunavaju na „ostale naknade i protučinidbe za financijske usluge”, a u članku 4. stavku 2. točki (c) CIRC-a predviđa se da se na naknade koje je platio tužitelj u Portugalu obračunavaju administrativne pristojbe,

čak i ako su ih naplatile kreditne institucije ili financijska društva sa sjedištem u inozemstvu.

- 28 Tužitelj dodaje da je u skladu s odredbama članka 3. stavka 3. točke (g) CIS-a u konačnici on taj koji mora snositi porezni teret, što znači da u skladu s nacionalnim zakonodavstvom ne postoji nijedno pravilo kojim bi se predviđalo neoporezivanje ili izuzeće spornih naknada za financijsko posredovanje koje je platio, zbog čega bi takve naknade, da se primjenjuje samo nacionalno zakonodavstvo, trebalo oporezivati administrativnim pristojbama, a ne ih izuzeti iz njih.
- 29 Međutim, tužitelj tvrdi da to nije slučaj, pri čemu u tom pogledu upućuje na neoporezivanje predviđeno Direktivom 2008/7/EZ, kojom se uređuje obračunavanje neizravnih poreza u državama članicama, uključujući administrativne pristojbe, s obzirom na sljedeće: i. priljev kapitala društvima kapitala, ii. restrukturiranje koje uključuje društva kapitala i iii. pitanje određenih vrijednosnih papira i zadužnica (članak 1. Direktive 2008/7/EZ).
- 30 Tužitelj se u tom kontekstu poziva na članak 5. stavak 2. navedene direktive, u skladu s kojim države članice ne oporezuju nikakvim oblikom neizravnih poreza transakcije koje su u njemu navedene.
- 31 Tužitelj tvrdi da je neoporezivanje transakcija opisanih u članku 5. stavku 2. točkama (a) i (b) Direktive 2008/7/EZ neizravnim porezima opće pravilo na koje se primjenjuju iznimke predviđene člankom 6. stavkom 1. te direktive. Ipak, smatra da ne bi imalo smisla tvrditi, kao što to čini tuženik, da bi, da zakonodavac Unije nije želio da se administrativne pristojbe obračunavaju na naknade koje proizlaze iz ugovora o izdavanju obveznica i komercijalnih zapisa koje su banke naplatile u svojstvu financijskih posrednika, bilo dovoljno da je to predvidio u članku 5. stavku 2. točkama (a) i (b) Direktive 2008/7/EZ, što nije učinio.
- 32 Tužitelj zapravo smatra da je situacija upravo suprotna: budući da je zakonodavac Unije odlučio da neće oporezivati sve transakcije određenih vrsta, a osobito ne one koji predstavljaju formalnosti koje su vezane uz transakcije izričito navedene u članku 5. stavku 2. Direktive 2008/7/EZ, pri čemu je utvrdio iznimke, da je želio da se na sporne naknade obračunavaju administrativne pristojbe, bilo bi dovoljno da je to naveo u nekoj od točaka članka 6. stavka 1. te direktive, što nije učinio.
- 33 Tužitelj stoga smatra da se i naknade zbog kojih je platio administrativne pristojbe i usluge na kojima se te naknade temelje mogu uključiti u pojam formalnosti koje su vezane uz izvršene ponude za kupnju obveznica u gotovini, izdavanje obveznica i povećanje kapitala, tako da se na njih navedene pristojbe ne mogu obračunati.
- 34 Prema njegovu mišljenju, neoporezivanje neizravnim porezima, poput administrativnih pristojbi, na temelju Direktive 2008/7/EZ već je iscrpno analizirano u sudskoj praksi Suda. Iz te sudske prakse proizlazi da je najbolje

tumačenje obveze plaćanja poreza predviđene navedenom direktivom ono koje zagovara sam tužitelj.

- 35 Tužitelj u tom pogledu tvrdi da se razlike u tumačenju širine i dosega pojma formalnosti koje su vezane [uz određene transakcije] iz Direktive 2008/7/EZ mogu riješiti samo na način koji je naveo Sud. To znači da se zabrana oporezivanja transakcija prikupljanja kapitala također mora primjenjivati na transakcije koje s gledišta prikupljanja kapitala treba smatrati sastavnim dijelom opće transakcije. Tužitelj se u tom smislu osobito poziva na presudu od 19. listopada 2017., Air Berlin (C-573/16, EU:C:2017:772, t. 36.), u kojoj je Sud presudio da se prethodni prijenos svih dionica društva na središnju depozitnu instituciju za vrijednosne papire, koji ne utječe na stvarno vlasništvo, ne može smatrati prijenosom vrijednosnih papira koji čini samostalnu transakciju na koju je moguće naplatiti pristojbu u skladu s člankom 12. stavkom 1. točkom (a) Direktive 69/335. Taj prijenos treba smatrati isključivo popratnom transakcijom koja je uključena u transakciju uvrštavanja dionica na kotaciju na burzi koja se – u skladu s člankom 11. Direktive 69/335 – ne može oporezivati nikakvim oblikom poreza.
- 36 Tužitelj tvrdi da je očito da su naknade dugovane za usluge financijskog posredovanja koje je ugovorio, a koje su bile apsolutno nužne u okviru transakcija kupnje obveznica, izdavanja obveznica i javne ponude za upis dionica, obuhvaćene izrazom formalnosti koje su vezane uz te transakcije iz Direktive 2008/7/EZ.
- 37 Tužitelj dodaje da, što se tiče provedenog povećanja kapitala, ugovaranje predmetnih usluga i posljedično plaćanje odgovarajućih naknada nisu bili njegova diskrecijska odluka, nego da je riječ o obvezi predviđenoj člankom 113. Código dos Valores Mobiliários (Zakonik o vrijednosnim papirima), koju je dužan ispuniti kako bi mu povećanje kapitala bilo odobreno.
- 38 Prema tužiteljevu mišljenju, treba smatrati da je točka 17.3.4. TGIS-a, tumačena na način da se administrativne pristojbe moraju obračunavati na naknade dugovane za usluge financijskog posredovanja, koje predstavljaju formalnosti vezane uz transakcije prikupljanja kapitala na koje se primjenjuje neoporezivanje iz članka 5. stavka 2. Direktive 2008/7/EZ, neustavna jer se njome povređuje načelo nadređenosti prava Unije, utvrđeno u Constituição da República Portuguesa (Ustav Portugalske Republike).
- 39 Slijedom toga, tužitelj smatra da je tuženik obavezan tumačiti nacionalna pravila u skladu s pravom Unije, a da pritom ne stvori prepreke i ne ugrozi koristan učinak pravila Unije s izravnim učinkom, poput onih koja proizlaze iz zabrane obračunavanja administrativne pristojbe na predmetne transakcije ili transakcije koje su uz njih vezane.

*Tuženikovi argumenti*

- 40 S druge strane, tuženik smatra da se ne oporezuju obveznice ili dionice u užem smislu, nego samo naknada koju su kreditne institucije naplatile tužitelju za pružanje usluge financijskog posredovanja koja uključuje posredovanje pri prijenosu (kupnji i/ili prodaji) tih vrijednosnih papira potencijalnim ulagateljima. Ta situacija ne samo da nije zabranjena, nego je dopuštena u skladu s člankom 6. stavkom 1. točkom (a) Direktive 2008/7/EZ. Tuženik smatra da se naknade za financijsko posredovanje (uz administrativne pristojbe koje se na njih moraju obračunati) koje proizlaze iz financijskih usluga koje je ugovorio tužitelj ne mogu smatrati obuhvaćenima područjem primjene Direktive 2008/7/EZ i ponavlja da ovdje nije riječ o situaciji koja se može smatrati formalnošću koja je vezana uz određene transakcije.
- 41 Tuženik tvrdi da ne postoji nikakva sličnost između oporezivanja priljeva kapitala društvu kapitala, restrukturiranja ili izdavanja određenih vrijednosnih papira i obveznica, što je zabranjeno Direktivom, i oporezivanja naknada za financijsko posredovanje, o čemu je riječ u ovom predmetu.
- 42 Tuženik tvrdi da je, koliko god pružanje usluga financijskog posredovanja bilo važno za uspjeh predmetnih transakcija, riječ tek o popratnim ugovorima koji se pravno razlikuju od transakcije prikupljanja kapitala u užem smislu i ne podudaraju s njom. Stoga sporni obračuni poreza, izvršeni na temelju točke 17.3.4. TGIS-a, nisu neusklađeni s odredbama Direktive 2008/7/EZ. Slijedom toga, točka 17.3.4. TGIS-a nije ni nezakonita ni neustavna zbog povrede načela nadređenosti prava Unije.
- 43 Tuženik također tvrdi da činjenica da tužitelj nije zakonom obavezan koristiti se uslugama financijskog posredovanja, čije su naknade oporezovane obračunima administrativnih pristojbi koji se pobijaju, znači da se ne primjenjuje zabrana oporezivanja o kojoj je riječ.

**Sažet prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku**

- 44 U odluci kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku sud koji ga je uputio poziva se na presudu Suda od 19. listopada 2017., Air Berlin (C-573/16, EU:C:2017:772), koja se odnosi na oporezivanje određenih prijenosa dionica. U predmetu u kojem je donesena ta presuda nije naplaćen nikakav porez na kapital, ali su pak naplaćene administrativne pristojbe za određene akte kojima se dokumentira prijenos dionica.
- 45 Sud koji je uputio zahtjev ističe tužiteljevo stajalište s obzirom na tu sudsku praksu Suda, u skladu s kojim izvršene transakcije posredovanja nisu same sebi svrha, a plaćene naknade predstavljaju formalnosti koje su vezane [uz takve transakcije] koje ne podliježu plaćanju administrativne pristojbe. Tužitelj naglašava nužnost i ovisnost transakcija financijskog posredovanja o (glavnim) izvršenim transakcijama ponude za kupnju obveznica, izdavanja obveznica i

povećanja kapitala. Osobito ističe da se u samom nacionalnom zakonodavstvu za izvršavanje povećanja kapitala utvrđuje obveza korištenja uslugama financijskog posredovanja. Tužitelj neoporezivanje predviđeno člankom 5. stavkom 2. točkom (b) Direktive 2008/7/EZ stoga opravdava nužnošću usluga financijskog posredovanja.

- 46 Sud koji je uputio zahtjev navodi da, iako tužiteljevo stajalište ima smisla s aspekta objašnjenja i pravnog okvira, i dalje ima dvojbe kako u pogledu tužiteljeva tako i u pogledu tuženikova stajališta.
- 47 Navedeni sud smatra da tuženikovo stajalište nema smisla, dijelom zbog hijerarhije normi, na temelju nadređenosti prava Unije, a dijelom zato što je to stajalište proturječno jer tuženik tvrdi da usluge financijskog posredovanja mogu na neki način biti povezane s transakcijama prikupljanja kapitala.
- 48 Sud koji je uputio zahtjev ističe da iz prethodno navedene presude Air Berlin (točka 31.) proizlazi da članak 5. Direktive 2008/7/EZ treba tumačiti široko i da se zabrana oporezivanja transakcije prikupljanja kapitala primjenjuje i na one transakcije koje nisu izričito obuhvaćene tom zabranom jer bi takvo oporezivanje predstavljalo ponovno oporezivanje transakcije koja je sastavni dio opće transakcije u vezi s prikupljanjem kapitala (točka 32.).
- 49 Međutim, transakcije o kojima je bila riječ u navedenom predmetu Air Berlin odnose se na prijenos dionica (članak 5. stavak 1. točka (c) i članak 5. stavak 2. točka (a) Direktive 2008/7/EZ) i razlikuju se od onih koje su predmet ovog spora, koje se odnose na usluge financijskog posredovanja pri stavljanju na tržište dužničkih instrumenata, obveznica i komercijalnih zapisa te povećanju kapitala (članak 5. stavak 2. točka (b) navedene direktive).
- 50 Stoga sud koji je uputio zahtjev i dalje dvoji o tumačenju pojma „formalnosti koje su [...] vezane” uz transakcije prikupljanja kapitala.
- 51 Iz toga slijedi da se sporno pitanje odnosi na primjenu prava Unije i da treba razjasniti obuhvaća li područje primjene članka 5. stavka 2. točke (b) Direktive 2008/7/EZ transakcije o kojima je riječ, zbog čega je njihovo oporezivanje zabranjeno, uz posljedičnu neusklađenost obračunavanja administrativne pristojbe na njih koje proizlazi iz doslovne primjene pravila nacionalnog prava.
- 52 Slijedom toga, u skladu s člankom 267. UFEU-a, sud koji je uputio zahtjev odlučuje prekinuti postupak i uputiti Sudu ranije navedena prethodna pitanja.